

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., s. r. o., Š.** IČO: X., zastúpeného JUDr. J. F., advokátkou, J., proti žalovanému: **L. M., a. s., J.**, IČO: X., zastúpenému Doc. JUDr. L. F., CSc., advokátom, K., **o zaplatenie 8 224,38 eur (247 767,76 Sk) s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 25Cb 47/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 368/2008-547 zo dňa 9. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob 368/2008-547 zo dňa 9. septembra 2010 **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému na účet právneho zástupcu trovy dovolacieho konania v sume 291,-- eur.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 25Cb 47/2005-274 zo dňa 21. 02. 2008 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania 12 385,-- Sk a trovy právneho zastúpenia 73 770,25 Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že právny predchodca žalobcu ako predávajúci (Z. S., samostatne hospodáriaci roľník, B., IČO: X.) uzavrel so spoločnosťou S. S., a. s., ako kupujúcim dňa 30. 03. 2004 kúpnu zmluvu o dodávke surového kravského mlieka, ktorou sa zaviazal dodať dohodnuté množstvo mlieka v dohodnutej kvalite a kupujúci sa zaviazal zaplatiť dohodnutú cenu. Dňa 09. 09. 2004 žalobca ako predávajúci uzavrel so spoločnosťou S. S., a. s., označenou ako kupujúci 1 a spoločnosťou L. M., a. s., označenou ako kupujúci 2, dodatok č. 4 ku kúpnej zmluve, v rámci ktorej L. M., a. s., garantujú, že preberajú a splatia pohľadávky voči dlžníkovi S. S., a. s., po lehote splatnosti a že dlžnú čiastku predávajúcemu

vyplatia najneskôr do 15. 11. 2004, pričom splatenie pohľadávky sa malo riešiť na základe osobitnej dohody o postúpení pohľadávky. Konštatoval, že právnenému predchodcovi žalobcu nebolo uhradených celkom 8 faktúr, z ktorých 4 boli splatné pred uzavretím dodatku č. 4. Faktúry vystavené pred uzavretím dodatku č. 4 žalobca žaloval z titulu kumulatívnej intercesie a faktúry vystavené po uzavretí dodatku č. 4 žaloval z titulu kúpnej zmluvy. Prvostupňový súd uviedol, že vôľa zmluvných strán, vyjadrená v dodatku č. 4, nesmerovala k tomu, aby žalovaný prevzal dlhy za spoločnosť S. S., a. s., ale naopak, aby na neho boli postúpené pohľadávky jednotlivých dodávateľov mlieka uzavretím osobitných zmlúv o postúpení pohľadávok, pričom až za splnenia tejto podmienky ku dňu vyplatenia odplaty za postúpenie pohľadávky dodávateľovi mlieka (v postavení postupcu) prechádza zmluvný vzťah a všetky práva a povinnosti z kúpnej zmluvy na žalovaného. Cieľom žalovaného bola snaha získať nových dodávateľov mlieka, a to práve tým, že odkúpi ich pohľadávky voči spoločnosti S. S., a. s., po lehote splatnosti, pričom predávajúci by po vyplatení dlhu začali dodávať mlieko žalovanému. Podmienkou však bolo uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky, k čomu nedošlo. Povinnosti uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky, si bol vedomý i právny predchodca žalobcu, ktorý zaslal žalovanému návrh zmluvy o postúpení pohľadávky, avšak až 10. 12. 2004, pričom k jeho akceptácii nedošlo. Žalovaný nie je v spore pasívne legitimovaný. Nebolo preukázané, že mu žalobca nejaké mlieko dodal a nestal sa veriteľom právneho predchodcu žalobcu ani na základe dodatku č. 4 ku kúpnej zmluve.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1Cob 368/2008-547 zo dňa 09. 09. 2010 potvrdil rozsudok prvostupňového súdu a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania vo výške 289,93 eur.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že sporným v konaní bolo posúdenie dodatku č. 4 ku kúpnej zmluve o dodávke surového kravského mlieka. Uviedol, že úmyslom zmluvných strán nebolo prevziať dlh od spoločnosti S. S., a. s., ale naopak postúpiť pohľadávku, a to osobitnou zmluvou o postúpení pohľadávky, čo sa nerealizovalo, preto prvostupňový súd správne uzavrel, že nedošlo k dohode o kumulatívnej, resp. privátnej intercesii podľa § 531 Občianskeho zákonníka a žalovaný nie je v spore pasívne legitimovaný. Správne sú závery

prvostupňového súdu o tom, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ktoré ho zaťažuje podľa § 120 ods. 1 O. s. p., pretože v konaní žiadnym vierohodným spôsobom nepreukázal, že mlieko žalovanému dodal. V podrobnostiach sa odvolací súd pridržiaval v súlade s § 219 ods. 2 O. s. p. správnych dôvodov napadnutého rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca včas dovolanie. V dovolaní uviedol, že napadnutým rozhodnutím bol porušený zákon. Prípustnosť dovolania odôvodnil podľa § 237 písm. g/ O. s. p. a § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. Uviedol, že predsedníčka rozvrhom práce určeného senátu odvolacieho súdu nepostupovala v súlade so zákonom, keď námietku zaujatosti voči nej, voči celému odvolaciemu súdu a všetkým jeho sudcom právne korektne nevybavila. Vznesenie námietky zaujatosti, pokiaľ nebolo o nej ešte príslušným orgánom rozhodnuté, predstavuje prekážku konania, v rámci ktorého možno vybavovať len tie úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Orgánom, o vylúčenie ktorých ide, neprislúcha hodnotiť, či námietka zaujatosti je dostatočným spôsobom zdôvodnená. Túto skutočnosť je oprávnený vyhodnotiť len bezprostredne nadriadený orgán. Odvolací súd ignoroval žalobcom podanú námietku zaujatosti celého odvolacieho súdu a nezabezpečil ďalší zákonom predpísaný povinný postup. Dovolateľ prípustnosť dovolania odôvodnil aj tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci a vade arbitrárnosti rozhodnutia (§ 241 ods. 2 písm. b/ a písm. c/ O. s. p.), ktorú vidí v absencii argumentácie. Odvolací súd vôbec nereagoval na výhrady žalobcu, spochybňujúce zákonnosť konania prvostupňového súdu. Dovolateľ ďalej uviedol, že okamihom postúpenia pohľadávok sa spoločnosť L. M., a. s., stala dlžníkom na mieste spoločnosti S. S., a. s. L. M., a. s., dostali od svojej materskej firmy úlohu prevziať na seba dlhy S. S., a. s., tak, aby vytvorili svoju kumulovanú pohľadávku voči S. S., a. s. Dovolateľ tiež tvrdil, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože neboli dané zákonné dôvody pre rozhodovanie odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania. V dovolaní poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Českej republiky. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa vyjadril žalovaný. Vo vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru dovolanie žalobcu nie je prípustné. Dôvodom, ktorý by pripúšťal dovolanie v tejto veci, je rozhodnutie o vylúčení sudcu, ktorý napriek tomu, že bol vylúčený, rozhodol. K námietke zaujatosti Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujal stanovisko prípisom, podľa obsahu ktorého nie je daný dôvod na prejednanie námietky zaujatosti. Keďže neexistuje rozhodnutie o vylúčení sudcu, dovolanie podané žalobcom nie je dôvodné. Rozhodnutie odvolacieho súdu nie je arbitrárne a žalovaný má za to, že odvolací súd presne a výstižne odôvodnil napadnutý rozsudok, keď zhrnul právny problém posúdenia dodatku č. 4 a právne argumenty žalobcu. Žalovaný preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol a súčasne žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento mimoriadny opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. O tento prípad sa v prejednávanej veci nejedná, pretože napadnutý rozsudok je rozsudkom potvrdzujúcim. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, dovolací súd doposiaľ v tejto veci nerozhodol, k vysloveniu právneho názoru dosiaľ nedošlo. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Ani o tento prípad sa nejedná, keďže odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Dovolací súd skúmal existenciu dôvodov prípustnosti dovolania, uvedených v tomto ustanovení, osobitne so zameraním na žalobcom namietaný dôvod, uvedený pod písmenom g/, t.j. že v konaní pred odvolacím súdom rozhodoval vylúčený sudca. Žalobca v tejto súvislosti namieta, že odvolací súd ignoroval námietku zaujatosti, vznesenú proti predsedníčke senátu odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval v prejednávanej veci, ako aj proti všetkým sudcom odvolacieho súdu.

Ako vyplýva z obsahu spisu, podaním, doručeným odvolaciemu súdu dňa 23. 04. 2010 žalobca vzniesol námietku zaujatosti voči sudkyňi Krajského súdu v Bratislave JUDr. E. E., predsedníčke senátu, ktorý rozhodoval v predmetnej veci, s poukazom na postup súdu v inej prejednávanej veci. Následne svoju námietku zaujatosti doplnil voči všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave s tým, že nemá žiadne výhrady voči činnosti štyroch sudkýň, ktoré menovite uviedol. Námietku zaujatosti, vznesenú žalobcom, predložil odvolací súd Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý vrátil dňa 02. 06. 2010 spis Krajskému súdu v Bratislave s konštatovaním, že vznesená námietka neobsahuje náležitosti, uvedené v § 15a ods. 3, ods. 5 O. s. p., v dôsledku čoho nie je dôvod na jej predloženie nadriadenému súdu. Rovnopis prípisu najvyššieho súdu zaslal odvolací súd právnemu zástupcovi žalobcu, ktorý ho prevzal dňa 22. 06. 2010. Z uvedeného vyplýva, že o vylúčení sudkyne, voči ktorej vzniesol žalobca námietku zaujatosti, nebolo rozhodnuté, neobstojí preto tvrdenie žalobcu, podľa ktorého v konaní pred odvolacím súdom nebol zabezpečený zákonom stanovený postup po podaní námietky zaujatosti, v dôsledku čoho v konaní rozhodoval vylúčený sudca.

Pri skúmaní podmienok prípustnosti dovolania v zmysle žalobcom uvedeného ustanovenia § 237 písm. g/ O. s. p. posudzoval dovolací súd otázku, či v konaní pred odvolacím súdom rozhodoval vylúčený sudca, aj samostatne.

Podľa § 14 ods. 1 O. s. p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.

Účastník občianskeho súdneho konania, ktorý navrhuje vylúčenie sudcu, prípadne sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí, musí o každom sudcovi, ktorého zaujatosť namieta, uviesť konkrétne skutočnosti, pre ktoré má za to, že je z prejednávania a rozhodovania vecí vylúčený. Žalobca v námietke zaujatosti, vznesenej proti predsedníčke senátu odvolacieho súdu JUDr. E., poukázal na jej postup v spore, ktorý považuje za analogický, a v ktorom podľa neho bolo rozhodnuté v rozpore so zákonom. Ako vyplýva z ustanovenia § 14 ods. 3 O. s. p., dôvodom na vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nie je skutočnosť, že sudca v inej obdobnej veci rozhodol spôsobom, s ktorým účastník nesúhlasí. Z odôvodnenia žalobcom vznesenej námietky zaujatosti preto nemožno vyvodiť pochybnosti o nezaujatosti predsedníčky senátu JUDr. E.. Pokiaľ žalobca uvádza, že jeho námietka smerovala proti všetkým sudcom Krajského súdu v Bratislave, pričom súčasne označil sudcov, voči rozhodovaniu ktorých nemá výhrady, je potrebné uviesť, že právo uplatniť námietku zaujatosti patrí účastníkovi len vo vzťahu k sudcovi, ktorému vec pripadla na rozhodnutie podľa pravidiel stanovených v rozvrhu práce, keďže iným sudcom prejednanie a rozhodovanie vecí neprináleží.

Ako vyplýva z obsahu dovolania, žalobca poukazuje aj na existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., t.j. že v konaní mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V tejto súvislosti považuje odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia za nedostatočné.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd rozhodol o odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd vzhľadom na podstatu sporu dostatočne odôvodnil prijatý právny záver, pričom poukázal aj na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O. s. p.).

Keďže v odvolacom konaní neboli zistené žiadne vady, pre ktoré je daná prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O. s. p., dovolací súd dovolanie žalobu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Vzhľadom na výsledok dovolacieho konania dovolací súd nevyhovel návrhu žalobcu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania vo výške 291,-- eur (jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 2, § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. augusta 2011

JUDr. Viera Pepelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová